

λαοικτικότερες υποσχέσεις. 'Η μιά έκκλησία π.χ. δηλώνει πώς ό-
ποιοι την προτιμήσει, μετά τη λειτουργία και τό κήρυγμα θά τραπα-
ροσθή άωρεάν με τά ενσωματωτέρα σάντωνιτες της 'Αμερικής! 'Η
άλλη υποσχεται πώς τόν λόγο πάστορος θά άκολουθήσει ή συ-
ναΐα ένός δισοήμου βιολιστού. 'Αλλη πάλι προσφέρει στους πι-
στούς διάφορα γλυκίσματα της άρεσκείας τους... τών όποίων τούς
δίνει άκόμα και τί συνταγή!... 'Η έκκλησία τών μαύρων στό Χάρ-
λεμ της Νέας 'Υόρκης έχει και κολιμητική δεξμενή και αίθουσα
γυμναστικής, όπου τό φιλακόλυθον έκκλησίασμα, άμα άκούσει τόν
θειόν λόγο, μπορεί νά έξασσηθή και σοματωθείς.

'Υπάρχουν όμως και... περιδεύουσες έκκλησίες στην 'Αμερική.
'Η έκκλησίες αυτές είνε άπλούστατα στημένες επάνω στις τέσσερες
ρόδες ένός αυτοκινήτου και... άκολουθεί την μέθοδο τού Μωάμεθ.
'Εφόσον δέν ηγαίνον οι πιστοί σ' αυτήν, ηγαίνει αυτή στους πι-
στούς. 'Ο εύγλωτος Ιεροκήρυξ πού βρίσκεται μέσα στην κινητή έκ-
κλησία, βάζει τόν σωφά και σταματάει σέ κάθε γειτονιά ή σέ κάθε
χωριό και χωρίς πολλές διαδαικασίες, κηρύσσει τόν θειόν λόγον στους
διαβάτες και ύστερα τούς ζητάει τόν όβολό τους γιά βοήθεια της
έκκλησίας.

'Άλλοι Ιεροκήρυκες πού δέν έχουν τά μέσα νά προσηυθεύθουν ή-
διαίτερο αυτοκίνητο, γυρίζουν τόν τόπο παδαρόδρομο και σταματούν
μπροστά σέ κάθε σπίτι γιά νά ρεklamάρουν τό θεησεμιά τους, ό-
πως οι περιδεύοντες παραγγελιοδότη. 'Άλλοι μεταχειρίζονται πάλι
ρεκλάμες πού χτυπιές άκόμα, Διαβάζουν π.χ. τό κήρυγμα από μιá
όγκωδιστάτη βίβλο, ήφους ένός και μισού μέτρου,
ή παύουν μαζί τους κ' ένα πρόχειρο ήισσο, ό ό-
ποιος παίζει διάφορες σκηνές από την Παλαιά ή
τη Νέα Διαθήκη.

'Η μεγαλύτερη όμως ρεκλάμα γίνεται τό βρά-
δυ. Χάφης στόν ήλεκτροφωτισμό, όλες ή έκκλησίες
έμφανίζουν όλη ήμποροπανηγύρεως. Σέ άλλες βλέ-
νει κανείς ν' άνάβουν και νά σβήνουν πολύχρωμοι
φωτεινοί σταυροί. Σέ άλλες έμφανίζονται άκάνθη-
νοι στέφανοι, άστέρια πού στρουγυρίζουν, άγγε-
λοι φωτεινοί, κτλ. 'Άλλες έχουν ζωγραφίσει στά
τάβια τους τόν άεροπόρο Άντιμεργκ κ' άλλα
δημοφιλή πρόσωπα γιά ρεκλάμα και σ' άλλες έ-
χουν έπιγραφές με κινούμενα γράμματα, δια τών
όποίων πληροφορείται κανείς, ότι μόνον άν πάει
σ' αυτές, μπορεί νά σώσει την ψυχή του και νά
άπέλθη στόν Παράδεισο.

Πόσο έκκληρικός θά έμεινε άλήθεια ό άπλό-
ς και ταπεινός Ναζωραίος, άν έρχόταν ξανά στόν
κόσμο και έβλεπε σέ τί σημείο έχουν έξευτελίσει
οι άπόγονοι τών πρώτων χριστιανών την όραία
και ιδανική θεησεμία του!...

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

ΓΑΜΠΡΟΣ... ΔΑΧΕΙΟ...

Κάποια έφημερίδα τού Μπροντγώ, θέλοντας ν'
άνεβάσει την κυκλοφορία της, έλενόσσε ένα έξυ-
πνότατο τέχνασμα. Προκηρύξε διαγωνισμό, όπως και μερικά διέξ-
μας τελευταία, με τη διαφορά όμως, ότι τό δάδο πού προσφέρει
στους άναγνώστες της, δέν είνε ούτε χρηματικό ποσό, ούτε αντί-
κείμενο άξία, αλλά ένας... συντάκτης της!

Σήμωνα με την ύπόσχεση της έφημερίδας, ή άναγνώστρια πού
θά την ενδοσή ή τύχη, θά πάει και θά στεφανωθή τόν... άποφα-
σιολόγο συντάκτη, ό όποιός, έκτός τών άλλων προσόντων του, είνε
νέος, ώμορφος, εύρωστος και έξυπνος. Προσέφερε δέ τόν έαυτό
του στή διάθεση της έφημερίδας 'εχάον... περιπετείας, όπως έδή-
λωσε, και θά μείνει εύχαριστήμένος όποιάδήποτε σήνιγος κ' άν τού
τύχει, είτε πλουσία, είτε φτώχη, είτε νά, είτε ήλιωμένη.

'Εννοείται ότι οι άναγνώστες της έφημερίδας αΐξήθησαν ύπερ-
βολικά, κατόπιν ίδιός της δηλώσεως της, ότι θά... προκησι πλου-
σιωπάροχα τόν συντάκτη της και θά αναλάβη νά παρέχη ήσθίως στό
ζεύγος ένα όρισμένο έτάδιομα.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Τά σωτηριά δάκρυα είνε επικίνδυνα δάκρυα.
(Σ ο φ ο κ λ η ς)
'Ο έρωτας πού δέν βασίζεται στην εκτίμηση, δέν βαστάει πολύν
καιρό. (Π. ντέ Κόκ)
Στόν έρωτα, όπως και στην πολιτική, ήπόσχεται κανείς περισσό-
τερα άπ' όσα πρόκειται νά εκτελέση.
(Λ α μ α ρ τ ι ν ο ς)
'Η έξέγερση της συνειδήσεως φανερώσει ψυχικό
μεγαλειό. (Ο ύ γ κ ώ)
'Η χαριότερες άπ' όλες τις άρρώστειες πού προσβάλ-
λουν τούς άνθρώπους, είνε ή άναίδεια.
'Η μουσική γιά τόν έρωτα είνε ισχυρότατος σύμ-
μαχος. (Μ π ο υ ρ ξ έ)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ... ΣΥΝΤΑΓΕΣ

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΕΝΑ... ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Όμιλεί ό Πονσόν ντέ Τερράιγ)

'Όλοι μας οι άναγνώστα έχουν διαβάσει βέβαια μυθιστορήματα
και έχουν άναμφιβόλως καταγοητευθεί άπ' αυτά. Κανείς όμως δέν
μπορεί νά φανταστή πώς γράφεται ένα μυθιστορημα, πώς έμπνέεται
μάλλον, με τί φτωγά ύλικά προσπαθεί νά έκληρωση τόν σκοπό του
ό συγγραφέυς. 'Όσοι έχουν την περιέργεια νά μάθουν πώς γράρον-
ται τά μυθιστορήματα, άς διαβάσουν την παρακάτω διασκεδαστική...
συνταγή, γραμμένη από τόν όνομαστό παλαιό έπιφυλλιοδότη της
Γαλλίας Πονσόν ντέ Τερράιγ, τόν γνωστότατο συγγραφέα τού «Ρο-
ζαμβόλ».

«Γιά νά συναμολογήσει κανείς άναμεταξύ τους τις λεπτομέρειες
πού απαιτεί ένα μυθιστορημα — γράφει ό Τερράιγ — και γιά ν' ά-
ποτελέσει όλόκληρο τό έργο, χρειάζεται πολύ περισσότερη φαντασία
άπ' όση νομίζει κανείς. Και πρδ πάντων απαιτείται νά μην έχη ό
συγγραφέυς... καμιά άπόλυτως ύπόθεσι στό νου του!

«Αυτό πού λέω παραπάνω, θά φανή παράξενο, αλλά είνε άλη-
θινό. Γιά νά έξιγηθώ καλύτερα επί τού προκειμένου, θά σας διηγη-
θώ κάτι πού συνέβη π.χ. χτές στό σπίτι όπου κατοικώ και πού μπορεί
νά χρησιμοποιηθή γιά τη... συγγραφή ένός μυθιστορημάτος 30,000
στίχων. (Ό Πονσόν ντέ Τερράιγ, όπως και όλοι οι έπιφυλλιοδότη
ου της εποχής του, έπιρροούνται κατά στίχους).

«Ό σπιτονοικοκύρης μου λοιπόν είχε τη συνήθεια ν' άνεβαίνει κα-
θημερινώς στην ταράτσα και νά ταΐζη τά περιστέ-
ρια του με καλαμπόκι. Χτές λοιπόν, ενώ άνέβαινε
τη σκάλα με κόπο — γιατί έχει γερσσει πειά —
συναγτήθηκε με τόν νοικοκύρη του πού κρατεί ένα
δομάτιο κάτω άκριβώς από τη στέγη.

«Ό νοικοκύρης αυτός ήταν ένας νέος λίγο ποιη-
τής και λίγο έρωτευμένος, άρετά συμπληθής, αλλά
θεόφτωχος. Κατά συνέπειαν, καθυστερούσσε μιá ό-
λόκληρη τριμηρία στό σπιτονοικοκύρη του.

«Μόλις λοιπόν άντίκρισε τόν φίλο μας ό σπιτο-
νοικοκύρης, έγινε έξω φρενών, άγρίψε, άφρισε,
ζάλισσσε, παρατήτισσε, γερμίστισσε από τό ήθος
της σκάλας, στην όποία ήταν άνεβασμένος, κ' έ-
μεινε νεκρός.

«Τώρα, πώς θά γίνη δυνατόν νά γραφτούν από
την πενηχιά αυτή ύπόθεσι 30,000 στίχοι; έξακολου-
θεί ό άμύμητος Πονσόν ντέ Τερράιγ; Άφελής έ-
ρωτίας; Ίδου πώς:

«'Εν πρώτους έχομμε βέβαιο τόν θάνατο τού
γέρου. Θά κατηγορηθή λοιπόν ό... ήμισοήτης τού
ύπερφών όύ ένοχος τού θανάτου του. Θά δημιογυ-
ρηθή κάποιος έχθρός του, ό όποιός θά πάη στην
άστυνομία και θά καταγγείλη ότι δήθεν αυτός
έγκριμσε τόν γέρο από τη σκάλα.

«Κατά τη διάρκεια τών άνακρίσεων θά άποκα-
λυφθή ότι ό κατηγορούμενος είνε έρωτευμένος. Με
ποιάν όμως; Νά ένα θέμα, άπάνω στό όποιο μπο-
ρούν νά γραφτούν... πενήντα τοιλάριστο κεφάλαια.

«'Άλλ' έκτός αυτού, ό νέος ποιητής δέν μπορεί
νά άποδείξη τίνας είνε γινός. Οι δικαστά καταβάλλουν κάθε έ-
νέργεια γιά νά διαφωτίσουν τό σκοτεινό αυτό μυστήριο και ή χήρα
του νεκρού ένώνει μαζί τους τις προσπάθειές της γιά τόν ίδιο
σκοπό.

«Στό μεταξύ άνακαλύπτεται κάποια βαλίτσα τού μακαρίτη, ά-
νοιγεται και βρίσκεται γεμάτη από κτηρινισμένα και σκοτισμένα έγ-
γραφα. Και από τά πηλά αυτά χαριτά άποδειχεται επί τέλους ή
άλήθεια: 'Ο νέος είνε γινός τού σκοτωμένου, έξαφανισθείς μυστη-
ριωδώς από νεαρός ήλικίας!...

«Τότε ή χήρα, μαδώντας τά μαλλιά της και άφρίνοτας σπαρα-
χτικές κραυγές, φωνάζει:

«— 'Αθλιε! Σκότωσσε, κακούργε, τόν πατέρα σου! Καταλαβαί-
νεις; Τόν πατέρα σου!... Θεέ μου!... Θεέ μου!...

«Κατόπιν, έννοείται, πέφτει κάτω λιπόθυμη. 'Αν θέλετε, μπο-
ρείτε νά εκμεταλλευθήτε μιá χαρά και τη λιποθυμία της αυτή, γιά
νά προσθέσετε νέα κεφάλαια στό ρομάντζο σας, στα όποια θά διη-
γηθήτε πώς κάποιος δικαστής άγάπησε τη χήρα κτλ. κτλ.

«Κατά τόν θανιάσο αυτόν τρόπο συμπληρώνεται τέλειμα ή ιστο-
ρία. 'Ός κορωνίδα, δημιοργείτε στό τέλος μιá σκηνή, κατά την ό-
ποία άποκαλύπτεται ότι ό γέρου έπεσε θύμα όχι δολοφονίας, αλλά
τυχαίου δυστυχήματος. Στό τελευταίο κεφάλαιο τελών-
ται αίσίως οι γάμοι τού νέου με την έκλεκτή της χαρ-
διάς του, της χήρας με τόν δικαστή κ' έτσι τελειώνει
τό έργο.

«Κατάλαβετε τώρα πώς γράφεται ένα μυθιστο-
ρημα;...»
Κατάλαβετε; σας ρωτάμε και μεΐς.

